

HIV I AIDS- podstawowe informacje

1 grudnia każdego roku obchodzony jest na całym świecie Światowy Dzień walki z AIDS, który wprowadzono z inicjatywy Światowej Organizacji Zdrowia.

Musimy mieć świadomość, że problem ten może dotyczyć każdego człowieka, bez względu na miejsce zamieszkania, płeć, pochodzenie czy poziom zamożności.

Dane epidemiologiczne w Polsce wskazują, że liczba osób zakażonych jest co najmniej dwa razy wyższa od liczby wykrytych zakażeń HIV. Oznacza to, że około 20 tys osób nie wie o swoim zakażeniu.

HIV to skrót od angielskiej nazwy Human Immunodeficiency Virus, co w języku polskim oznacza: **ludzki wirus nabytego niedoboru (upośledzenia) odporności**. Nasz organizm wyposażony jest w mechanizm obronny – układ immunologiczny (odpornościowy), który zwalcza infekcje wirusowe oraz inne choroby. HIV powoli go osłabia, aż do zupełnego zniszczenia (jeśli nie zostanie włączone specjalistyczne leczenie u pacjenta).

Wirus może długo (średnio 8–10 lat) dokonywać uszkodzeń w układzie immunologicznym, zanim osoba zakażona zacznie chorować. Osoba żyjąca z wirusem może przez wiele lat czuć się dobrze i nie wiedzieć o swoim zakażeniu.

HIV nie widać – nie wpływa on na wygląd osoby zakażonej. To, że ktoś jest seropozytywny, nie musi oznaczać, że ma AIDS, ani że wkrótce będzie poważnie chory.

AIDS to skrót od angielskiej Acquired Immunodeficiency Syndrome, co w języku polskim oznacza: **zespół nabytego niedoboru (upośledzenia) odporności**.

AIDS nie jest pojedynczą chorobą, lecz zespołem różnych chorób, które atakują osoby zakażone HIV. Wiele z nich występuje powszechnie i nie są szczególnie groźne dla osób z nieuszkodzonym układem immunologicznym. Jednak dla kogoś z niedoborem odporności mogą być śmiertelne.

Istnieją trzy drogi zakażenia HIV:

- kontakty seksualne
- przedostanie się zakażonej krwi innej osoby do naszego krwiobiegu, np.: poprzez używanie tych samych igieł i strzykawek przez więcej niż jedną osobę, transfuzje krwi i preparatów krwiopochodnych
- w czasie ciąży, porodu lub podczas karmienia piersią matka zakażona HIV może zakazić swoje dziecko

HIV nie można się zakazić przez:

- Dotykanie drugiej osoby, podawanie ręki, ściskanie lub całowanie.
- Kontakt ze łzami drugiej osoby
- Pływanie w tym samym basenie, korzystanie ze wspólnej toalety, dzielenie się jedzeniem, wspólne korzystanie ze sztućców, naczyń i książek.
- Przy zachowaniu podstawowych zasad higieny, można bez obaw mieszkać i pracować razem z osobą seropozytywną.
- HIV nie można zakazić się w taki sam sposób, jak przeziębieniem czy grypą. HIV nie przenosi się poprzez kaszel lub kichanie.
- Nie można się zakazić HIV od psów, kotów i innych zwierząt.
- Owady (w tym komary) nie przenoszą HIV.
- Istnieje niewielkie ryzyko zakażenia się HIV przez korzystanie ze wspólnej maszynki do golenia lub szczoteczki do zębów ze względu na to, że może znajdować się na nich krew.

Wczesne wykrycie zakażenia pomaga wydłużyć życie. Zakażenia nie można wyleczyć, nie można też usunąć wirusów z organizmu. Jednak sumiennie stosując się do wymogów terapii antywirusowej, można żyć tak samo długo, jak osoby niezakażone. W Polsce leczenie antyretrowirusowe finansowane jest z budżetu Ministra Zdrowia. Opiekę nad pacjentami sprawują specjalistyczne ośrodki, których lista znajduje się na stronie internetowej **Krajowego Centrum ds. AIDS (www.aids.gov.pl)**.

Statystyki:

HIV i AIDS w Polsce - dane od początku epidemii (1985 r.) do 31 sierpnia 2017 r. roku:

22 164 zakażonych ogółem
3 514 zachorowań na AIDS
1 375 chorych zmarło

Ponad 7 tys. osób na świecie każdego dnia zakaża się HIV, a około 5 tys. osób umiera z przyczyn związanych z HIV i AIDS. W Polsce co roku wykrywanych jest około 800 –1200 zakażeń: codziennie średnio 2–3 osoby dowiadują się o swoim zakażeniu.

Epidemia na świecie trwa od ponad 30 lat.

Mimo działań zapobiegawczych oraz programów edukacyjnych kierowanych do społeczeństwa, liczba nowych zakażeń stale rośnie, a prognozy wskazują, że ta tendencja będzie się utrzymywać. Wiele osób nie dostrzega potencjalnego niebezpieczeństwa związanego ze swoim zachowaniem i bagatelizuje ryzyko zakażenia, które wystąpiło w przeszłości.

Jeśli z jakichś powodów podejrzewa się u siebie możliwość zakażenia HIV, jedynym sposobem sprawdzenia, czy doszło do zakażenia, jest zrobienie testu na HIV. Od wielu lat w Polsce w każdym województwie działają punkty konsultacyjno -diagnostyczne (PKD), w których testy wykonuje się bez skierowania, bezpłatnie i anonimowo. Najlepiej zrobić test w jednym z takich punktów, w których dzięki obecności wykwalifikowanego doradcy, można wyjaśnić wiele wątpliwości dotyczących HIV i AIDS, dowiedzieć się, jak zachowywać się bezpieczniej dla siebie i innych.

Szczegółowe informacje można uzyskać za pośrednictwem Telefonu Zaufania

HIV/AIDS : 801 888 448 oraz 22 692 82 26.

Informacje można również uzyskać w Poradni Internetowej

HIV/AIDS (www.aids.gov.pl/pi/).

Lista punktów konsultacyjno – diagnostycznych, wykonujących testy w kierunku HIV oraz ośrodków zajmujących się leczeniem, dostępna jest na stronie internetowej Krajowego Centrum ds. AIDS (www.aids.gov.pl).